

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010568
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010568.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému V. Y., nar. XX.XX.XXXX v V. X., okres V. X., trvale bytom mesto B., okres P., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 09. januára 2020, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. októbra 2019 pod sp. zn. 2T/94/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a

obžalovaný V. Y., nar. XX.XX.XXXX v V. X., okres V. X., trvale bytom mesto B., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava

o d s u d z u j e

podľa 194 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. n), § 37 písm. h) Tr. zákona a za použitia § 42 odsek 1 Tr. zákona a zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona s a obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/45/2019 zo dňa 17.04.2019, doručený obvinenému dňa 08.06.2019, právoplatný dňa 08.06.2019, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 194 odsek 2 Tr. zákona a § 38 odsek 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov s jeho podmieneným odkladom výkonu trestu podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona na skúšobnú dobu 20 (dvadsať) mesiacov a súčasne súd z r u š u j e aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. októbra 2019 pod sp. zn. 2T/94/2019 bol obžalovaný V. Y. uznaný za vinného na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 28. augusta 2019 pod č. k. 1Pv 268/19/3307-21 zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 06.06.2019 v čase okolo 14.15 hod. v B. na ulici I. číslo XX, v byte číslo 3, v ktorom prespával so súhlasom rodičov, vošiel pod vplyvom alkoholu do obývacej izby bytu a po slovnej hádke so svojim otcom R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., I. XX/X mu povedal, že ho zabije, „že do rána neprežije,“ „má to už vybavené“ (čím myslel fyzickú likvidáciu) a „aj si ho odsedí,“ čo viackrát zopakoval aj pred privolanou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Handlová, pričom tieto slová a konanie u poškodeného R. Y. vzbudilo dôvodnú obavu o jeho zdravie a život.

Za tento trestný čin a trestný čin v trestnej veci vedenej Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 1T/45/2019 bol obžalovaný V. Y. odsúdený podľa § 194 odsek 2, § 42 odsek 1, § 41 odsek 1, § 38 odsek 4, § 37 písm. h) a § 39 odsek 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V adhéznom konaní, t. j. v časti trestného konania o náhrade škody, ktoré bolo s trestným konaním spojené, okresný súd výrokom podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku rozhodol tak, že sa poškodený R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom v B., I. XXXX/XX, okres P., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie iba prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že v napadnutom rozsudku prvostupňový súd uložil obžalovanému neprimerane mierny trest a v tomto smere poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný za spáchanie rôznej trestnej činnosti, vrátane majetkovej i násilnej trestnej činnosti a aj keď z nich osem odsúdení už majú charakter zahladených odsúdení, svedčí to však o tom, že obžalovaný má zjavné sklony k páchaniu trestnej činnosti, ale aj priestupkov, na ktoré podrobnejšie poukázal. Prokurátor ďalej poukázal na osobu obžalovaného, ktorý je slobodným a bezdetným, bez zamestnania a príjmu z práce, ktorý často požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých býva agresívny a jeho konanie je nevyspytateľné. Prokurátor v neprospech obžalovaného tiež poukázal na skutkové okolnosti žalovanej trestnej činnosti ako i to, že prvostupňový súd v rozpore so zákonom aplikoval v prejednávanej príhode ustanovenie § 39 odsek 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu u obžalovaného, pre ktoré nie sú podľa jeho názoru splnené žiadne zákonné podmienky a v tejto súvislosti tiež podrobnejšie poukázal na podmienky, za existencie ktorých možno mimoriadne znížiť trest odňatia slobody páchatelovi pod dolnú zákonom ustanovenú hranicu podľa uvedeného ustanovenia, a to aj z pohľadu judikatúry. Poukázal tiež na to, že súd prvého stupňa ani ničím konkrétnym neodôvodnil, prečo aplikoval takéto mimoriadne zníženie trestu. Súhrnný trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku prokurátor považuje v rozpore tiež s účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, pretože už predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného pozitívny dopad smerom k svojej náprave. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a v určenom spôsobe jeho výkonu a aby súčasne odvolací súd uložil obžalovanému prísnejší súhrnný trest odňatia slobody podľa § 194 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 2, § 41 odsek 1 Tr. zákona a § 38 odsek 2, odsek 4 Tr. zákona a za použitia § 37 písm. h) Tr. zákona, pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby odvolací krajský súd rozhodol v zmysle návrhu uvedeného v písomnom odôvodnení podaného odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obžalovaný a jeho obhajkyňa, prítomní na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu zhodne uviedli, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu považujú za správny a zákonný vo všetkých smeroch, vrátane použitia ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona o mimoriadnom

zníženie trestu odňatia slobody a zhodne navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. Obžalovaný dodal, že to, čo uviedol na adresu poškodeného nemyslel vážne a ani by to neurobil a je mu ľúto toho, čoho sa dopustil svojim konaním.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 09. januára 2020, na podklade podaného odvolania prokurátora, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 22. novembra 2019, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaného odvolania prokurátora, ktorým napadol iba výroky o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku prvostupňového okresného súdu, krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku síce nezistil dôvody na prípadne podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku, avšak na druhej strane dospel k záveru, že podané odvolanie prokurátora je dôvodné, pretože prvostupňový súd pochybil, keď uložil obžalovanému neprimerane mierny trest odňatia slobody.

Krajský súd predovšetkým uvádza, že pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o vine, prvostupňový súd právoplatným uznesením na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní jeho viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktorý bol súdom prvého stupňa právne posúdený ako trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona a odvolací súd v dôsledku takéhoto procesného stavu preto ani nemohol preskúmať v odvolacom konaní napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti, t. j. pokiaľ ide o vinu, ako aj právne posúdenie žalovaného skutku.

Podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Prvostupňový súd sa týmito ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú aj na rozhodovanie o súvisiacich výrokoch s vinou - výroky o trestnoprávných sankciách, aj so zreteľom na zachovanie kontradiktórneho spôsobu vykonania dokazovania i v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní, pri ukladaní trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu dôsledne neriadil, keď obžalovanému vymeral súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 13 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože takto vymieraný trest odňatia slobody nezodpovedá všetkým zákonným kritériám a zásadám, ktorými sa má riadiť súd pri ukladaní trestu (§ 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona) v posudzovanom prípade. Prvostupňový súd, na podklade inak správne vykonaných relevantných dôkazov na hlavnom pojednávaní síce správne tiež dospel k záveru, že v posudzovanom prípade je obžalovanému nevyhnutné uložiť súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 odsek 1 Tr. zákona a zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona (ide iba o prečiny) vo vzťahu k zbiehajúcej sa trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/45/2019 (žalovaný skutok spáchal skôr, ako bol obžalovanému doručený vydaný trestný rozkaz v uvedenej trestnej veci), kde bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, s jeho podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 20 mesiacov (bez určenia probačného dohľadu), podľa ustanovenia § 194 odsek 2 Tr. zákona, u ktorého je hrozba trestu odňatia slobody v osobitnej časti Trestného zákona prísnejšia (1 až 5 rokov) než podľa skutkovej podstaty podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona (6 mesiacov až 3 roky) v posudzovanej veci a správne tiež identifikoval u obžalovaného aj jednu existujúcu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov). Na druhej strane však pochybil, keď obžalovanému (v jeho neprospech) nepriznal podľa názoru krajského súdu existujúcu jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, pretože nesprávne nezohľadnil obžalovaným urobené a prijaté vyhlásenie o uznaní viny, ktoré významným spôsobom napomohlo k objasneniu žalovanej trestnej činnosti, predovšetkým však povinnosť žalobcu (prokurátora) dokazovať vinu obžalovanému po podaní obžaloby, čím došlo ďalej nielen k naplneniu hospodárnosti celého trestného konania, keďže otázka viny a právneho posúdenia tým bola právoplatne uzatvorená do budúcnosti stabilným rozhodnutím, keď takýto postup je v súlade s už ustálenou súdnou praxou a judikatúrou. Pre priznanie ďalšej poľahčujúcej

okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona však ani podľa názoru krajského súdu neboli celkom splnené podmienky, keďže obžalovaný ešte v prípravného konania nezaujímal celkom jednoznačný sebareflexívny postoj k stíhanému skutku, t. j. v tom čase ešte jednoznačne nepriznával spáchanie stíhaného skutku. Súd prvého stupňa však pochybil zásadnejšie v tom, že pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval ustanovenie § 39 odsek 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pretože pre takýto postup aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené žiadne zákonné podmienky, pričom súd prvého stupňa tak, ako správne poukázal aj prokurátor v odôvodnení odvolania, ani ničím konkrétnym takýto svoj nezákonný postup neodôvodnil. Napokon súd prvého stupňa pochybil i v tom, keď pri svojom nesprávnom a nezákonnom postupe uložil obžalovanému síce v zákonnej sadzbe zbíhajúcej sa najprísnejšej skutkovej podstaty trestného činu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 2 Tr. zákona, ale inak skutočne neprímerane mierny súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, takmer na jej dolnej hranici. Pri správnom vyhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností a kritérií pri ukladaní trestu, predovšetkým so zreteľom na preukázané skutkové okolnosti a spôsob akým obžalovaný skutky vykonal, so zreteľom na osobu obžalovaného, jeho doterajšiu trestnú minulosť a z nej vyplývajúce jeho evidentné sklony páchať trestnú činnosť (aj napriek tomu, že v prípade predchádzajúcich ôsmich odsúdení ide o zahladené odsúdenia) i priestupky, je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť prísnejším nepodmienečným súhrnným trestom v ustanovenej zákonnej sadzbe od 1 do 5 rokov, keďže u obžalovaného existuje vyrovnaný počet existujúcich priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Krajský súd ako odvolací súd, na podklade vyššie uvedeného potom rozsudok podľa 321 odsek 1 písm. d), písm. e), Tr. poriadku v napadnutej časti výroku o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému a spôsobe jeho výkonu zrušil a sám, na podklade dostatočne vykonaného rozsahu dokazovania už pred prvostupňovým súdom podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol o uložení súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému a spôsobe jeho výkonu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Aj krajský súd obžalovaného na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keď takéto zaradenie prvostupňovým súdom bolo vecne správne a zákonné, pretože obžalovaný bol bez akýchkoľvek pochybností vo výkone takéhoto trestu v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovaných skutkov a iné, prísnejšie zaradenie podľa ustanovenia § 48 odsek 4 Tr. zákona nebolo nevyhnutným. Takto obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody spolu s určeným spôsobom jeho výkonu, podľa krajského súdu je trestom konformným s jeho očakávaným účelom podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a tento tiež dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie konania obžalovaného v prípade oboch skutkov.

Krajský súd pre úplnosť pripomína, že týmto rozsudkom nie je dotknutý ostatný výrok napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, výrok o náhrade škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.